

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Filipciuc Ivan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Filipciuc Ivan către
Sosnovscaia Valentina cu privire la declararea testamentului nul,
împotriva deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de Filipciuc Ivan și menținută hotărârea din 04 august 2020
a Judecătoriei Edineț, sediul Očnița,

c o n s t a ț ă:

La 02 mai 2019, Filipciuc Ivan a înaintat cerere de chemare în judecată către
Sosnovscaia Valentina cu privire la declararea testamentului nul.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la
XXXXXXXX, a decedat sora sa, Cucer Ecaterina. Cu toate că el împreună cu fratele
Filipciuc Vasile au avut grijă de sora sa, ultima a întocmit un testament, testând
averea sa lucrătorului social din primărie, Sosnovscaia Valentina, care conform
atribuțiilor sale de serviciu, era obligată să acorde ajutor oamenilor în vârstă.

Potrivit reclamantului, testamentul este nul deoarece, în viziunea sa, nu a fost
semnat de către sora sa, Cucer Ecaterina, dar și din cauza că semnătura nu poate fi
descifrată, iar în testament nu este specificat ce avere a fost testată.

Prin hotărârea din 04 august 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Očnița, cererea de
chemare în judecată depusă de Filipciuc Ivan către Sosnovscaia Valentina cu privire
la declararea nulității testamentului, autentificat de notarul Gîrtopan Valentina la 04
decembrie 2018, prin care Cucer Ecaterina a testat toată averea sa Valentinei
Sosnovscaia, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul
declarat de Filipciuc Ivan și menținută hotărârea din 04 august 2020 a Judecătoriei
Edineț, sediul Očnița.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că, reclamantul nu a demonstrat
prin probe pertinente și concludente că, testamentul nu a fost semnat de către Cucer
Ecaterina și că ultima nu a dorit să semneze un astfel de testament, precum nu a

demonstrat nici faptul că, fiind bolnavă, defuncta nu avea capacitate de exercițiu pentru a semna un testament. Mai mult, reieșind din declarațiile martorilor, audiați în prima instanță, aceștia au confirmat că semnătura din testamentul din litigiu a fost făcută de către Cucer Ecaterina și că dâșii cunoșteau despre intenția defunctei de a testa averea anume Valentinei Sosnovscaia.

La 27 ianuarie 2021, Filipciuc Ivan a contestat cu recurs decizia din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost indicate circumstanțe și motive similare celor din cererea de apel.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 04 august 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

La 01 martie 2021, Sosnovscaia Valentina, prin intermediul avocatului Raducan Irina, a depus referință la cererea de recurs, solicitând considerarea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Filipciuc Ivan este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 01 decembrie 2020 și expediată participanților la proces la 14 ianuarie 2021 (f.d. 122), fiind recepționată de recurent la 20 ianuarie 2021 (f.d. 124). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 27 ianuarie 2021, fiind expediat prin intermediul oficiului poștal la 25 ianuarie 2021 (f.d. 133), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Filipciuc Ivan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), c) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Filipciuc Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Dumitru Mardari